

मनीषिताः सन्ति गृहे ऽपि देवतास्तपः क्व वत्से क्व च तावकं वपुः ।
 पदं सहेतुं भ्रमरस्य पेलवं शिरीषपुष्पं न पुनः पतत्रिणः ॥ ४ ॥
 इति ध्रुवेच्छामनुशासती सुतां शशाक मेना न नियन्तुमुद्यमात् ।
 क ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयं मनः पयश्च निम्नाभिमुखं प्रतीपयेत् ॥ ५ ॥
 कदाचिदासन्नसखीमुखेन सा मनोरथज्ञं पितरं मनस्विनी ।
 अयाचतारण्यनिवासमात्मनः फलोदयान्ताय तपःसमाधये ॥ ६ ॥
 अथानुवृत्ताभिनिवेशतोषिणा कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा ।
 प्रजासु पश्चात्प्रथितं तदाख्यया जगाम गौरी शिखरं शिखण्डिमत् ॥ ७ ॥
 विमुच्य सा हारमहार्यनिश्चया विलोलयष्टिप्रविलुप्तचन्दनम् ।
 बबन्ध बालारुणवध्रु वल्कलं पयोधरोत्सेधविशीर्णसंहति ॥ ८ ॥

4. „Domi etiam sunt dii exoptati; ubi sunt castigationes, atque ubi, „filia, tuum corpus? Mollis *Sirishae* flos sustinebit quidem apis pedem, „non vero alitis.”

5. Ita instituens filiam, firmo desiderio praeditam, MENA a proposito illam arcere non potuit: quis animum, qui rem optatam sibi proposuit, sive aquam deorsum fluentem, recurrere facere potest?

6. Aliquando illa, firmo animo praedita, per amicae propinquae os patrem, qui desiderium illius cognoverat, rogavit habitationem silvestrem, severae meditationis caussa, qua voto suo potiretur.

7. Cui cum satisfecisset pater gravissimus, congruo favore illam exhilarans, abiit GAURIS in montem pavonibus frequentem, qui postea illius nomine inter homines celebratus est.

8. Cum illa, quae a proposito suo deduci non poterat, deposuisset margaritarum lineam, quae mobilibus funiculis unguentum defricuerat, induit corticis vestem, recentis solis instar fuscam, cuius suturae turgidis mammis dirumpebantur.